

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 16.

Tiende Session.

17de Møde.

Tirsdagen den 2den Novbr.

(Fortsat.)

Drejer: Da den først Nævnte af mine Medforslagsstillere ved Sygdom er forhindret fra i Dag at være tilstede, skal jeg tillade mig at tage Ordet for det stillede Endringsforslag. Dette Endringsforslag gaaer, som det vil sees, ud paa en Modification af § 1, der skal tjene til at begrænde den tilbagevirkende Kraft, som Loven vilde faae, naar Sens sidste Punktum bibeholdtes uforandret. Det er vistnok kun Lidet, man ved Endringen opnaaer, men det er dog altid Noget, og det kan maaffee bidrage til at gjøre Loven mere antagelig for dem, der som jeg endnu i dette Øieblik ere noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt endelig at stemme for Loven i sin Heelhed eller mod den. Flere Medlemmer havde egentlig tænkt at foreslaae en ligefrem Udsettelse af hele det sidste Punktum i Udkastets § 1, uden at sætte Noget istedetfor, fordi Udskastet selv med den foreslaaeede Modification i en høist betænkelig Grad yderligere svækker den allerede tilstræffelig mislige Retssikkerhed i Henseende til Eiendomshandler, hvorved Kjøbecontracter ifølge Nødvendighed benyttes. (Lehmann: Maa jeg bede om Ordet). Man opgav imidlertid igjen Tanken i Erkjendelse af, at man ved Udsettelsen bortkastede et virkelig Gode med Hensyn til simple Gjældsforhold, samt fordi man dog ikke kunde vente ved denne Leilighed at faae det hele indviklede og vidtløftige Forhold i Henseende til Retsvirkningen af Kjøbecontracter

fuldstændig ordnet og klaret, idet man tillige søgte en Beroligelse i den Overbeviisning, at Regjeringen efter Alt, hvad der her og paa tidligere Stadier er fremkommet, ikke vil kunne undlade at tage det paaapegede vigtige Spørgsmaal under fornyet, alvorlig Overveielse og som Resultat deraf meget snart indbringe et Forslag til Ordningen af dette Forhold. Til disse Ord skal jeg foreløbig indskrænke mig, idet jeg anbefaler Forslaget til det høitærede Thing.

Ordføreren: Efter den Forhandling, der fandt Sted ved Sagens anden Behandling, skal jeg ikke nægte, at jeg havde en personlig Formodning om, at det, der havde foresværet de ærede Forslagsstillere, var at tilveiebringe nogen virkelig eller større indbildt Sikkerhed for Ihændehavere af Kjøbecontracter i den Tid, der ligger imellem, at de have taget Kjøbecontract, og at de have faaet Skøde; men jeg havde ikke dristet mig til at udtale det her i Salen, thi det var aldeles aabenlyst, at der da ingen Forbindelse var imellem Motivet og Resultatet, thi Endringsforslaget og den Sætning, hvortil det slutter sig, taler aldeles ikke om thinglæste Kjøbecontracters Retstilling, men taler fuldkommen i Almindelighed om alle mulige Domme og alle mulige Forlig, der ere thinglæste. Endringsforslaget besvarer altsaa det Spørgsmaal, hvorvidt Thinglæsning skal kunne give Ret til uden videre at faae Domme eller Forlig erøverede i et Fallitbo, eller hvorvidt de i et Fallitbo kun skulle kunne anmeldes og gjøres gjældende som personlig Rettighed imod Fallenten og concurrere til Deelagtighed i Boets Activa tilligemed andre Fordringer. Derimod er den Sætning, som